

Milyen KISZ-t akarunk?

Erdészek, ha beszélgetnek...

Bevezetésül csupán ennyi: az erdész KISZ-ek munkáját elismerik a városban, az egyik legjobb középiskolák szervezetnek tartják. A megítélés alapja tanulmányi munkájuk, rendezvényeik, klubéletük, társadalmi munkái. S ha a tisztelt olvasó végigolvassa ezt az írást, bizonyára egyetért velem abban, a felsoroláshoz hozzátartozik az a gondolkodásmód is, amely meghatározza a jobbítási szándékot. Tudom, ez egy kicsit fellengzősnek hangzik, épp ezért a feltett kérdésre — Milyen KISZ-t akarunk? — most már válaszoljanak a legilletékesebbek.

Szabó Tibor bár még csak másodéves, igencsak átfogó véleményt alkot. „Ugy érzem, az ifjúsági szövetség ma nem vonzó a tizenévesek számára. A munkában túl sok a formális, kötelezően előírt feladat. Elődeinkből örökölt programok alapján dolgozunk, csak épp időközben eltelt jó néhány év. Konkrét példaként említhetem a politikai vitaköröket, amelyre szinte lehetetlen ma már toborozni a fiatalokat. De fölösleges is, hiszen egy-egy ránk bízott témát hetvenes években írt segédanyagokból vezethetünk csak föl, ami ugyebár

Tudom, ezen nekünk kellene változtatni elsősorban. Mi egyet is értünk a megújulási szándékkal, a nagyobb követelmények támasztásával, de úgy érzem, egy középiskolás KISZ-szervezet irányítás nélkül nem tudja megoldani. Olyan kérdésekre, hogy például hogyan alakuljanak meg az öntevékeny diákkörök, vagy mi legyen azokkal, akik sem a KISZ-ben, sem pedig ezekben az új körökben nem tudnak, vagy nem akarnak dolgozni, egy 16-17 éves iskolástól aligha várható válasz.

Amiben viszont mi, diákok is egyetértünk: túl sokan vagyunk ma a KISZ-ben. A fölösleges, csak tagdíjat fizető KISZ-esektől kell végre elkészönni. S ha csak az marad a szervezetben, aki képes is, tud is mozgalmi munkát végezni, idővel újra tekintélye lehet a KISZ-nek.

... Halápi Nándor, mint KISZ-tanácsadó tanár járatos ifjúságmozgalmi kérdésekben. Tapasztalatai alapján így foglalta össze a legnagyobb gondokat: „A középiskolás KISZ-munka ma két részre szakad. Az egyiket az iskolai KISZ-bizottság tagjai, titkárai végzik. Ők valóban dolgoznak, vállalják a pluszmunkát, részt vesznek különböző képzéseken, szervezik a rendezvényeket, s ennyi tehertől nem csoda, ha fásulttá válnak. Munkájukat tovább nehezíti, hogy az alapszervezetek tagságától szinte csak támadást kapnak az „előírt”, általuk összeállított programok miatt, ötletekkel viszont alig segítik őket. Magyarázat lehet erre, hogy passzívva váltak a KISZ-tagok. Igen ám, de miért? Szerintem az ötnapos munkahét, a napi 7 órás tanulmányi kötelezettség, kollégisták esetében (nálunk nagyon sok ilyen diák van) a kötelező délutáni tanulás olyan terhelés, ami mellett joggal érezhetnek támadásnak minden olyan programot — s ebbe tartoznak a KISZ rendezvényei is — amelyek a délután 2-től 4 óráig terjedő, soknak igazán nem mondható szabadidejükből vesz el újabb órát.

Persze, ha a KISZ által kínált programok vonzóak, mindenki áldoz a szabadide-

A KISZ városi küldöttgyűlését megelőző sorozatunkban arra keressük a választ, mit is jelent a hétköznapi, mozgalmi munkában az ifjúsági szövetség megújulási törekvése. Tegnap lapszámunkban két, most leköszönt nagyüzemi KISZ-titkár inkább az elmúlt öt évről szólt. Mai írásunkban a Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola ifjúságmozgalmi életét bemutatva az igazgató, a KISZ-tanácsadó tanár és a KISZ-bizottsági titkár véleményét kértük a középiskolai gondokról, tervekről.

Jéből De itt jön a nagy kérdés: honnan tudhatjuk meg egy kisebb vagy nagyobb közösség mit tart vonzóknak? Tudom, van erre is kész válasz — a KISZ-vezetőnek, a tanárnak többet kell foglalkoznia a tagsággal. Csak hogy az előbb említett túlhajszolt tanulmányi feladatok rájuk éppúgy vonatkoznak, mint a leggyorsabb KISZ-tagra. S úgy érzem, itt a kör bezárult.

Nádaskay Gábor 279 fős iskolát vezet ebben a tanévben. Közülük 196-an tagjai a KISZ-nek, tehát nem lehet közömbös, mit vár az ifjúsági szervezettől. Válasza: „Minden intézménnyel szemben meghatározott követelményeket támasztanak. Egy középiskolától ugyebár azt várják, hogy felkészült diákokat küldjön az érettségire. Természetesen, mint az iskola vezetője, KISZ-eseimtől ehhez kérek segítséget. Tudom,

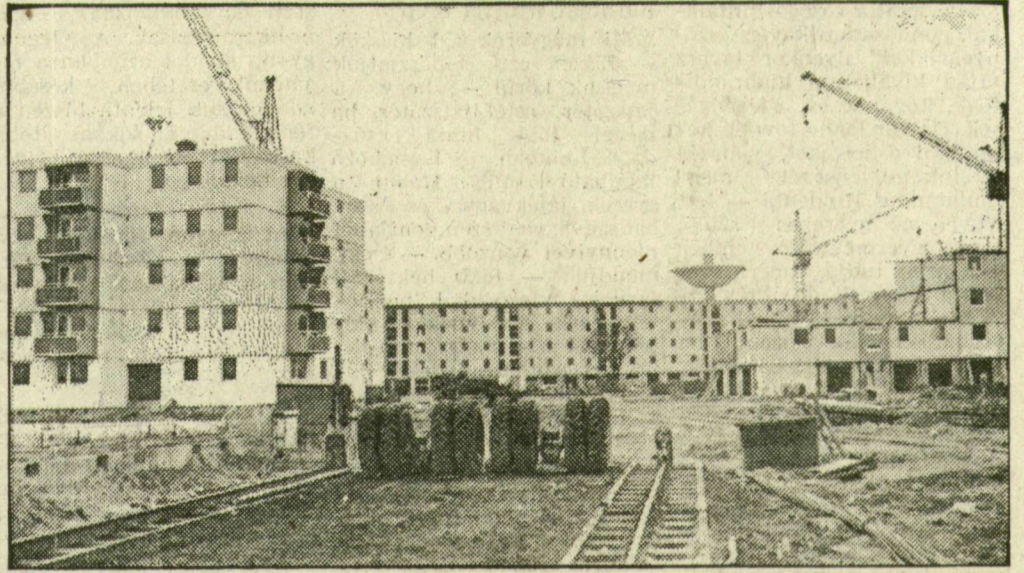
a heti kötelező 33 óra menetébe nem szólhatnak bele, de az már jórészt az ifjúsági szervezettől függ, milyen munka folyik a szakkörökben, milyen pályázatok kiírásával, szakmai versenyek rendezésével segítik a diákok tanulmányait. Ha érzem, ezen a területen mögöttem állnak a fiatalok, megpróbáljuk viszonzni is a segítséget. Ifjúsági klubunk felszereltsége, kirándulásaink azt hiszem bizonyítják, nemcsak kérni, de adni is tudunk.

De ha már igazgatóként a KISZ-ről beszélnek, hadd mondjam el egy régi gondomat. Manapság sokszor szóba kerülnek a géemkák. Azok a munkaszervezetek, ahová csak a legjobbakat válogatják be maguk közé a munkások. És ez az igénytámasztás szerintem természetes is. Csupán azt nem értem, miért magasabbak a követelmények egy géemkák esetében, mint a KISZ-nél, ami a magyar ifjúság politikai szervezete. Miért hisszük azt, hogy az ifjúsági szövetség elbír anynyi passzív, közösségből kihúzó fiatalt, amennyi — valljuk be őszintén — manapság tagkönyvvel rendelkezik.

A leírtakból ugyebár nem nehéz kihámozni, hogy az erdészetiben egy alapkérdést feszegetett a beszélgetés. Elcsapat, vagy tömegszervezet? Az elhangzott véleményekhez szándékosan nem fűztem kommentárt, mert úgy érzem, ez a vita nemcsak az erdészetihez zajlik, s erre a kérdésre jobb, ha manapság mindenki saját közösségében keresi a választ.

Bátyi Zoltán

Újabb házak Rókuson

Schmidt Andrea felvétele

Egy évig pihentek a gépek a Rókusi körút környékén, hisz a daruk Felsővárosban emelgették a panelokat. 1986 tavaszán azonban újabb pezsgést hozott, s néhány

hónap alatt lakások tucatjait húzták fel az építők. Az átadásra ugyan még várni kell, de a rókusi II-es iskola környékének arculata mára megváltozott.

Pedig lehetne...

A bordányi kenyér

„Csodadoktorhoz járnak annyian, mint a jó pékhez... Mágia van a friss kenyérből, bűvölni lehet vele. Puha, meleg, jóízű mágia. Ha egy kiló kenyérről hangulatot is lehet venni, ha egy szép cipő félre tudja söpörni besavanyodott rossz kedvünket, ideje lenne fölismernünk a kenyérből rejlő társadalmi gyógyítóerőket.” Maholnap három éve lesz, hogy ezek a sorok megjelentek már újságunkban. Sajnos mellé írhattam ezt is a cikknek: mire megjelent, megszűnt a pékség. Biztosan van, aki ennyiből is ráismer: a bordányi kenyérről beszélünk.

Kár előhozni megint, mert kenyér azóta is van Bordányban. Két irányból is hoznak, csak puha, meleg,

jóízű mágia nincsen benne. Zákányszékről két öreg járt át motorral, fölvaltva Pusztaméregre egy ember tizenötöt szokott vinni kerszerrel, hogy a rokonoknak és a szomszédoknak is jusson belőle. Egy másik ember nyolcat-tízert vett, és külön zsebképből szedte elő az árat, hogy könnyebben elszámolhasson otthon. A buszoforok kifelé menet beszéltek, hogy mennyit kérnek, és visszaúton mentek be érte. Kenyérzagu lett tőle a busz. Berkes László és Hajdú Antal munkáját dicsérte az egész környék.

Sok levél kérésének is eleget téve utánajártam annak idején, de nem mertem újra megírni. Biztatást is kaptam, olyat is, hogy a két szövetkezet együtt akar sütődét nyitni. Közgyűléseken is falgyluléseken is fölemlgettek, határozott kérésként. Most az elnökkel és a titkárral vitattuk meg újra a tanácsházán, és sok jót még mindig nem tudtak mondani.

Ott kezdődött, hogy az örökösök szerették volna pénzre tenni a hajdanában szép sarokházat, a benn lévő kemencével és kenyérbolttal, de néhány érdeklődőtől eltekintve fizetőképes kereslet sehol sem akadt. Most is ott a hirdetés a kis bolt ablakában, pedig állítólag kisebb összeggel is beérnének. Igaz, a ház és a berendezés általában is romlott azóta. Egy pék jelentkezett, a kilátással, hogy meg is veszi, ha összejön rá a pénz, de berbe nem adták. Pedig azt is tervezte, zsömlét, és kiflit is sütné, később pedig némi cukrázatos is működne, és a falunak ez mind jól jönne.

A sok panasznak az szokott a vége lenni, hogy kihalóban van ez a szakma, azért nem jelentkeznek. Csak hogy Bordányban három fiatal pékje is van, és mind a három vállalná. Egyikük a napközi főnöke lett, és kiegészítésképpen, lángost süt, hogy valami sütnivalója mindig legyen.

Az eladók — az örökösök! — tehát még mindig magára tartják az árat, de a falu már az alacsonyabbat se tudná megfizetni. Ahhoz, hogy újra indulhasson, nem lenne elég újra begyűjtani a kemencét, a Kójl új szempontjait kellene figyelembe venniük. Olyasmi ez, mint amikor a bevont kocsi-vezetői engedély visszaszerzéséhez új vizsgát kell tennie valakinek. Egy bezárt étterem kinyitásánál is a legújabb szempontok kerülnek elő, és semmit nem számít, hogy a régi állapotot a célszerű kegyelem tartotta fenn.

Horváth Dezső

Csatornahálózat Mórahalmon

Nagy fába vágja fejszét a mórahalmi tanács: csatornahálózatot épít a városi jogú nagyközségben. Az elképzelést az Avite (Alsó-tiszavidéki Vizgazdálkodási Társulatok Egyesülete) öntötte tervformába. Hogy miért ez a cég? Mert megnyerte a versenytárgyalást.

Szennyvízelvezető csatorna-rendszer-tanulmánytervet Mórahalmon már hét évvel ezelőtt is készítették, ami az akkori áron — betoncsövekkel — 200 millióba került volna. A mostani terv szerint „mindössze” 72 milliót kóstál a munka. Köszönhető ez annak, hogy hazai gyártmányú műanyag csövekkel építik a hálózatot. A költségek a következők szerint oszlanak meg: a közületek 23 milliót adnak, az állami támogatás 22 millió, a hiányzó 27 milliót pedig a lakosság fizeti.

A lakossági hozzájárulásról: házanként 35 ezret kell fizetni, amit tíz év alatt lehet letörleszteni, évente két vagy több részletben, kinek-kinek anyagi lehetősége szerint.

Tudni kell azt is, hogy a csatornahálózat elkészültevel a jelenlegi szennyvíztisztító teljesítménye kevés lesz, ezért a naponta 130 köbméteres teljesítményű berendezést bővíteni kell. Az átalakított tisztító 500 köbméteres kapacitással lesz a Csomiép tervei szerint. Ez a munka 15 milliót emészt föl, de a költsége benne van a már említett 72 millióban.

Szólni kell a kivitelezésről is. A munkálatokat az idén nyáron kezdik, a próbaüzemet pedig 1989 első felévében tartják. A városi jogú nagyközség 51 utcájából az első ütemben 36-ban fektetik le a csatornát. A kimaradt 300 háztartást 1990-től folyamatosan kötik be a szennyvízelvezető hálózatba. A csőfektetést az utcák középtengelyében végzik. Teszik ezt azért, hogy ne pusztán fákat, virágokat kelljen kilyukítani. Technikai okok miatt sajnos kivételre kényyszerül a tanács. A Lenin és a Felszabadulás utcákban nem az úttest közepére kerül a csatorna.

A nagyszabású építkezésről elmondhatjuk azt is, hogy a lakók által fizetendő hozzájárulás fedezi azt a költ-

seget is, hogy minden házba bevezetik a csatornaleágazásokat a kerítésen belülre.

A szennyvízhálózat készítése környezetvédelem is egyben. Jelenleg naponta 300 köbméteres mosóporos, veszélyes vegyszeres szennyvíz kerül a talajba. Ismerve a mórahalmiak eddigi segítségét, bizonyosak lehetünk abban, hogy ennél a beruházásnál is közreműködnek társadalmi munkájukkal. Jó előre felkészülni arra, hogy a munkagépekkel természetesen körütekintően dolgoznak majd a szakemberek, mégis előfordulhat, hogy elvágunk valami közömvét a föld alatt.

Persze az ilyen csak azazal fordul elő, aki dolgozik.

Ács S. Sándor

Tájértkezellet Szegeden

Új országos építészeti szabályzat lép életbe július elsején. A szabályzat megismerése, egységes alkalmazásának elősegítése érdekében tegnap tájértkezellet és konzultációt tartottak Szegeden, a megyei tanácsnál. Az értekezleten Bács-Kiskun, Békés, Szolnok és Csongrád megye közigazgatásban dolgozó építészek és építészeti szakhatóságainak képviselői vettek részt.

Az új szabályzatot az Építészeti és Városfejlesztési Minisztérium szakemberei ismertették a hallgatósággal

Kiss Sándor főosztályvezető — egyebek mellett — a te-lekalakítás és az építési korlátozás kérdéseiről beszélt. Sándi Péter főosztályvezető elsősorban a városrendezési tervek készítésének problémaköréről szólt. Laár Árpád főosztályvezető helyettes a környezetvédelmi előírásokat ismertette, Papp György főelőadó pedig többek között az új építészeti szabályzat alkalmazásának néhány gyakorlati kérdésére hívta fel a figyelmet. A program délután konzultációval folytatódott.